

خبر

معاون اقتصادی و مالی فولاد مبارکه با اشاره به تصمیم جدید بانک مرکزی تصریح کرد:

امکان استفاده از ارز صادراتی گامی مهم در حمایت از صنعت فولاد توسعه صادرات و ارزآوری کشور

مهدی کویتی، معاون اقتصادی و مالی فولاد مبارکه، اعلام کرد ابلاغیه بانک مرکزی و مجاز دانستن امکان استفاده از ارز صادراتی صنایع فلزی برای واردات یا تخصیص به شرکت‌های هم‌گروه با نرخ توافقی گامی مهم در حمایت از صنعت فولاد، توسعه صادرات و ارزآوری کشور است.

معاون اقتصادی و مالی بزرگ‌ترین هلدینگ فولادی کشور و خاورمیانه، اظهار کرد: این تصمیم بانک مرکزی، با هدف حمایت از توسعه صادرات و بهبود وضعیت اقتصادی زنجیره فولاد اتخاذ شده و به شرکت‌های فولادی که نقشی حیاتی در اقتصاد کشور ایفا می‌کنند، اجازه می‌دهد تا از منابع ارزی خود به بهترین شکل ممکن برای توسعه اقتصادی کشور بهره‌برداری کنند. او خاطر نشان کرد: این اقدام تحولی در خورتوجه در حوزه مدیریت ارزی به‌ویژه در صنعت فولاد به دلیل نقش بی‌بدیل آن در صادرات و ارزآوری غیرنفتی برای کشور خواهد بود.

کویتی این تصمیم جدید بانک مرکزی را گامی مؤثر و مثبت در مسیر تقویت بنیه مالی و اقتصادی این صنعت استراتژیک دانست و افزود: ارزش صادرات گروه فولاد مبارکه سالانه بیش از یک میلیارد یورو است که ما قبل از این، ملزم بودیم ارز حاصل از صادرات را با نرخ پایین‌تر از نرخ بازار آزاد در سامانه نیما عرضه کنیم. این اقدام برای صنعت فولاد ایران شانس بزرگ فولاد مبارکه، هزینه‌های درخور توجهی در پی داشت.

او در همین زمینه تصریح کرد: اکنون با این تصمیم جدید، امکان استفاده از ارز صادراتی در زنجیره فولاد برای تأمین مواد اولیه و تجهیزات وارداتی یا حتی فروش به دیگر شرکت‌های هم‌گروه و با نرخ توافقی فراهم شده است. این امر نقش مؤثری در کاهش هزینه‌های تولید و افزایش رقابت‌پذیری محصولات فولادی در بازارهای داخلی و بین‌المللی خواهد داشت و نویدبخش رشد و بهبود سودآوری برای این صنعت در آینده است.

کویتی همچنین با اشاره به سیاست‌های دولت و بانک مرکزی در حمایت از صنعت فرزات اساسی بیان کرد: رویکرد جدید بانک مرکزی در اعتماد به مکانیسم بازار برای تعیین نرخ‌ها و کاهش مداخلات دستوری، می‌تواند زمینه‌ساز رشد پایدار و ارتقای جایگاه جهانی صنعت فولاد ایران شود؛ درحالی‌که اعمال نرخ‌های دستوری برای فروش ارز، منجر به ایجاد رانت انتقال منافع از گروهی به گروه دیگر می‌شد؛ بنابراین با اجرای مصوبه جدید بانک مرکزی، این رانت‌ها از بین می‌روند و توزیع عادلانه‌تری از منابع ارزی به‌ویژه برای شرکت‌های صادرکننده صورت می‌گیرد.

معاون اقتصادی و مالی فولاد مبارکه در پایان تأکید کرد: با توجه به چالش‌های پیش‌روی صنایع فولادی در بازارهای جهانی، این مصوبه می‌تواند به‌عنوان یک پشتوانه قوی برای تحقق اهداف توسعه‌ای این صنعت ازجمله فولاد مبارکه عمل کند بنابراین ما در گروه فولاد مبارکه، با استفاده از این فرصت ایجادشده، برنامه‌های توسعه‌ای خود را با سرعت بیشتری پیش خواهیم برد و امیدواریم که با تداوم این سیاست‌های حمایتی، بتوانیم سهم بیشتری از بازارهای جهانی را کسب کنیم و به رشد اقتصادی کشور کمک کنیم.

کتاب «شرکت‌ها و وام تجاری» به چالش اقتصاد جهان در زمینه تأمین مالی می‌پردازد کمبود پول

«شرکت‌ها و وام تجاری» ترکیبی از تدریس‌های گسترده و تجربه عملی «کنی تای» مشهور استرالیایی به روشی ساده و قابل فهم برای مخاطبان است؛ تمام آنچه باید از وام‌دهی شرکتی، از دیدگاه وام‌دهندگان و وام‌گیرندگان مورد توجه قرار گیرد. قاعده‌ای تجاری که نیازمند مهارت‌های زیاد، تفکر خلاقانه و البته تجزیه‌وتحلیل‌های انتقادی است.

بخش‌های مختلف این کتاب، چارچوبی را برای معرفی ایده‌های اصلی فرایند دریافت وام مشخص و پیش‌زمینه‌ای برای مباحث بعدی، پیرامون بهترین روش‌های بانکداری فراهم می‌سازد. این کتاب قصد دارد به درک بهتر مقوله وام تجاری و میحث چگونگی دریافت وام، برای به حداقل رساندن وام‌های غیر قابل وصول و بهبود کیفیت وام در بانک کمک کند.

این کتاب، با توجه به شرایط خاص منطقه خاورمیانه، جنگ روسیه و اوکراین و بسیاری از بحران‌های دیگر، به اقتصاد کلان دنیا توجه کرده که چگونه این ناآرامی‌ها، جهان را نیز تحت تأثیر قرار داده است؛ به طوری که بسیاری از کشورهای پیشرفته، نرخ‌های تورمی بی‌سابقه‌ای را ثبت کرده‌اند و نگاه‌های اقتصادی، بیش از هر زمان دیگر، با چالش تأمین مالی روبرو هستند.

کتاب، ترجمه دکتر سیدکامران یگانگی، استادیار گروه مهندسی صنایع دانشگاه آزاد اسلامی زنجان است که در پانزده بخش، همراه با پیشگفتار، مقدمه و البته نتیجه پایانی، توسط شرکت چاپ و نشر بازرگانی، وابسته به مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی در ۳۰۰ نسخه و با بخش‌هایی چون ارزیابی ریسک اعتباری، ارزیابی مالی جهت تصمیم‌گیری‌های اعتباری–تجزیه‌وتحلیل تاریخی، اسناد حقوقی–تضمین‌ها و اسناد در سال ۱۴۰۳ منتشر شده است.

نگاهی به دیپلماسی ره‌اشده اقتصادی در قبال منطقه طلایی چابهار و بدعهدی‌های مداوم دهلی نو در تعامل با این منطقه

معامله گنگ

مریم شکرانی؛ شعله‌ورشدن آتش دو جنگ اسرائیل و غزه و روسیه و اوکراین، بسیاری از معادلات ترانزیتی جهان را بر هم زده است. هند که تا پیش از این بندر چابهار را معطل نگه داشته و با همراهی بلوک غرب و کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس به دنبال آن بود که کریدور هند، خاورمیانه و اروپا را راه‌اندازی کند، پس از بالاگرفتن شعله جنگ در خاورمیانه ناچار شد فعلا عطای این کریدور را به لفای آن ببخشد. از آن سو، پاکستان رقیب دیرینه هندی‌ها، در تلاش است که جای پای خود را در قفقاز جنوبی محکم کند و

تعطل در چابهار

در سال ۱۳۹۴ پس از امضای برجام، هند وارد بندر چابهار شد. این کشور توافق کرد که با سرمایه‌گذاری ۸۵ میلیون دلاری در بندر چابهار اسکله بسازد و تجهیزات مورد نیاز را وارد کند. در آن زمان گفته می‌شود که ایران و هند توافق کرده‌اند که در پس‌کرانه بندر، راه‌آهن چابهار و راه‌دان را هم بسازند اما این توافقات به جایی نرسید و هند برای شروع به کار در بندر چابهار تعلل کرد.

پس از آن در اردیبهشت سال ۱۳۹۷ و زمانی که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری وقت آمریکا از برجام خارج شد، حضور هند در بندر چابهار به محاق رفت و تقریبا دو سال بعد خبر آمد که آمریکا برای بندر چابهار معافیت تحریمی قائل شده است و هند می‌تواند گندم خود را از طریق این بندر در قفقاز جنوبی منتقل کند. معافیت تحریمی بندر چابهار، دستاوردی بیش از این نداشت تا اینکه در اردیبهشت امسال خبر آمد که ایران و هند قرارداد ۱۰ساله‌ای را برای تجهیز و بهره‌برداری از بندر شهید بهشتی چابهار امضا کردند؛ قراردادی به ارزش ۳۷۰ میلیون دلار که بنا به توضیحات وزارت راه و شهرسازی ایران ۱۲۰ میلیون دلار از این رقم، برای تأمین تجهیزات بندر و ۲۵۰ میلیون دلار برای زیرساخت‌های حمل‌ونقلی چابهار هزینه خواهد شد.

با این حال رسانه‌ها و تحلیلگران ایرانی، همچنان نسبت به فعالیت جدی هند در بندر چابهار تردید دارند. آنها توضیح می‌دهند که این کشور در تمام سال‌های گذشته، موضعی گیج‌کننده داشته است؛ از یک سو، بندر چابهار برای دستیابی هند به قفقاز جنوبی و اروپا، منطقه طلایی به شمار می‌آید و بعد از آنکه کریدور هند، خاورمیانه و اروپا به حاشیه رفت، بندر چابهار، مهم‌ترین جایگزین هند برای دسترسی به اروپا است و از سوی دیگر این کشور در یک دهه گذشته بندر چابهار را معطل نگه داشته است.

برگ برنده چابهار برای هند

درست پیش از آنکه آتش جنگ اسرائیل و غزه شعله‌ور شود، بلوک غرب با همراهی هند و کشورهای عربی به فکر راه‌اندازی کریدور هند، خاورمیانه و اروپا بودند. آمریکا برخلاف اعلام قبلی، نه تنها خاورمیانه را ترک نکرد که در رقابت با چین و راه ابریشم تصمیم گرفت از کریدوری رونمایی کند که هند را به خاورمیانه و خاورمیانه را به اروپا متصل می‌کرد. پروژه‌ای عظیم برای ترانزیت انرژی و غذا که از هند شروع شده و از کشورهای عربی حاشیه خلیج فارس عبور می‌کرد و در نهایت با اتصال به اسرائیل و ترکیه وارد شده‌اند.

به گزارش «شرق» در متن این نامه آمده است: «در دو سال گذشته تخلفات، رانت بی‌سابقه‌ای در حوزه ثبت سفارش و تأمین ارز واردات چای رخ داد و بیش از دو میلیارد یورو ارز از کشور خارج شد؛ آن‌هم در شرایطی که کشور با کمبود شدید ارز مواجه بود. مسئولان وقت وزارت جهاد کشاورزی پس از برنامشدن این فساد به جای قبول اشتباه خود و حل‌وفصل منطقی آن، در تصمیمی عجولانه و بدون مشورت با اتحادیه چای (که طبق قانون در تصمیمات خود ملزم به مشورت با آن هستند) همه ثبت سفارشات را قریب ۱۰ ماه بسته و تأمین بازار را به حال خود رها کردند که باعث سردرگمی فعالان صنفی و ضایع‌شدن حقوق آنان شد. همچنین معاون وقت بازرگانی وزارت جهاد کشاورزی طی درخواستی از اعضای این اتحادیه در راستای تزریق کالای چای به بازار در شب عید و در آستانه ماه مبارک

دروازه اروپا می‌شد. از آن سو چین که بزرگ‌ترین واردکننده انرژی است، این روزها پرنرگ‌تر از همیشه به شاهرگ انرژی خاورمیانه متصل شده و قراردادهای بزرگی با کشورهای عربی امضا کرد. چین پیش از این، سرمایه‌گذاری وسیعی برای ترانزیت از خاک پاکستان و بندر گوادر انجام داده بود، بندری که رقیب دیرینه بندر چابهار ایران است.

این معادله اما، دیری نپایید و با شعله‌ورشدن جنگ اسرائیل و غزه و ناامن‌شدن دریای سرخ با حملات تلافی‌جویانه حوثی‌های یمن، کریدور هند، خاورمیانه و اروپا به حاشیه رفت.

با این حال، مسئله تنها دسترسی هند به اروپا نبود و به نظر می‌رسد که قفقاز جنوبی برای این کشور مهم‌تر از همیشه باشد. پاکستان رقیب دیرینه هند مدت‌هاست رد پای خود را در قفقاز جنوبی محکم کرده است.

در سال ۲۰۱۷ باینیه سه‌جانبه همکاری باکو، آنکارا و اسلام‌آباد امضا شد. پس از آن در سال ۲۰۲۰، پاکستان در جریان جنگ قره‌باغ از جمهوری آذربایجان حمایت کرد و به طور منظم در مانورهای نظامی با آنکارا و باکو که «سه برادر» خوانده می‌شد، شرکت می‌کرد. گذشته از این جمهوری آذربایجان از دیدگاه پاکستان درباره منطقه مورد مناقشه کشمیر حمایت می‌کند و ترکیه هم در این زمینه مواضعی مشابه جمهوری آذربایجان دارد. با تمام این احوال، گسترش حضور پاکستان در قفقاز جنوبی از نگاه هند دور نماند و هند این روزها تبدیل به شریکی کلیدی برای ارمنستان شده است. پیش از این، این موقعیت در اختیار روسیه بود که بیش از ۹۳ درصد از تسلیحات و تجهیزات نظامی ارمنستان در دوره ۲۰۱۱–۲۰۲۰ را تأمین می‌کرد اما با ورود روسیه به جنگ اوکراین، هند جایگزین شد و اکنون تسلیحات مورد نیاز ارمنستان را تأمین می‌کند. این در حالی است که جمهوری آذربایجان عمده ادوات نظامی خود را از اسرائیل و ترکیه تأمین می‌کند.

از سوی دیگر ایران و دهلی نو به اجرای کریدور ترانزیتی «خلیج فارس – دریای سیاه» علاقه نشان داده‌اند. کریدوری که می‌تواند هند را از طریق بندر چابهار ایران به ارمنستان، گرجستان و دریای سیاه و سپس بازار اروپا متصل کند. مسیری که با تنش‌های فزاینده در تنگه باب‌المندب و کانال سوئز مسیر جایگزین و امن برای ترانزیت هند به شمار می‌آید.

ایران گزینه‌ای بهتر از هند ندارد

آن سوی ماجرا به نظر می‌رسد که ایران هم شریکی بهتر از هند در بندر چابهار ندارد. چینی‌ها در بندر گوادر پاکستان

نگاهی به دیپلماسی ره‌اشده اقتصادی در قبال منطقه طلایی چابهار و بدعهدی‌های مداوم دهلی نو در تعامل با این منطقه

معامله گنگ

این مسئله از نگاه هند جا نمانده است. این حساب‌وکناب، دوباره بندر چابهار را برای هند مهم کرده است. در اردیبهشت امسال، هندی‌ها قرارداد ۱۰ساله دیگری برای شراکت در بندر چابهار امضا کردند اما بدعهدی آنها در قرارداد بیشین سبب شده است که ایران با دیده تردید در این قرارداد و عاقبت آن نگاه کند. دراین میان به نظر می‌رسد که هندی‌ها هم تمایل چندانی ندارند تا موضع گنگ خود را در برابر بندر چابهار، شفاف کنند. این اتفاق عجیبی است که از نگاه تحلیلگران در دیپلماسی اقتصادی پاسخ مشخصی ندارد.

دروازه اروپا می‌شد. از آن سو چین که بزرگ‌ترین واردکننده انرژی است، این روزها پرنرگ‌تر از همیشه به شاهرگ انرژی خاورمیانه متصل شده و قراردادهای بزرگی با کشورهای عربی امضا کرد. چین پیش از این، سرمایه‌گذاری وسیعی برای ترانزیت از خاک پاکستان و بندر گوادر انجام داده بود، بندری که رقیب دیرینه بندر چابهار ایران است.

این معادله اما، دیری نپایید و با شعله‌ورشدن جنگ اسرائیل و غزه و ناامن‌شدن دریای سرخ با حملات تلافی‌جویانه حوثی‌های یمن، کریدور هند، خاورمیانه و اروپا به حاشیه رفت.

با این حال، مسئله تنها دسترسی هند به اروپا نبود و به نظر می‌رسد که قفقاز جنوبی برای این کشور مهم‌تر از همیشه باشد. پاکستان رقیب دیرینه هند مدت‌هاست رد پای خود را در قفقاز جنوبی محکم کرده است.

در سال ۲۰۱۷ باینیه سه‌جانبه همکاری باکو، آنکارا و اسلام‌آباد امضا شد. پس از آن در سال ۲۰۲۰، پاکستان در جریان جنگ قره‌باغ از جمهوری آذربایجان حمایت کرد و به طور منظم در مانورهای نظامی با آنکارا و باکو که «سه برادر» خوانده می‌شد، شرکت می‌کرد. گذشته از این جمهوری آذربایجان از دیدگاه پاکستان درباره منطقه مورد مناقشه کشمیر حمایت می‌کند و ترکیه هم در این زمینه مواضعی مشابه جمهوری آذربایجان دارد.

با تمام این احوال، گسترش حضور پاکستان در قفقاز جنوبی از نگاه هند دور نماند و هند این روزها تبدیل به شریکی کلیدی برای ارمنستان شده است. پیش از این، این موقعیت در اختیار روسیه بود که بیش از ۹۳ درصد از تسلیحات و تجهیزات نظامی ارمنستان در دوره ۲۰۱۱–۲۰۲۰ را تأمین می‌کرد اما با ورود روسیه به جنگ اوکراین، هند جایگزین شد و اکنون تسلیحات مورد نیاز ارمنستان را تأمین می‌کند. این در حالی است که جمهوری آذربایجان عمده ادوات نظامی خود را از اسرائیل و ترکیه تأمین می‌کند.

از سوی دیگر ایران و دهلی نو به اجرای کریدور ترانزیتی «خلیج فارس – دریای سیاه» علاقه نشان داده‌اند. کریدوری که می‌تواند هند را از طریق بندر چابهار ایران به ارمنستان، گرجستان و دریای سیاه و سپس بازار اروپا متصل کند. مسیری که با تنش‌های فزاینده در تنگه باب‌المندب و کانال سوئز مسیر جایگزین و امن برای ترانزیت هند به شمار می‌آید.

این اتفاقات در شرایطی رخ می‌دهد که به نظر می‌آید هندی‌ها همچنان ترجیح می‌دهند در برابر چابهار مواضع گنگ خود را حفظ کنند. هرچند سوبرامانیام جیشانکار، وزیر امور خارجه هند به «شرق» می‌گوید که ایران و هند سابقه شراکت طولانی و بدون تنش با یکدیگر را دارند و برای این کشور حضور بلندمدت در بندر چابهار مهم است اما وزارت نبادر، کشتیرانی و آبراهه‌های هند به «شرق» توضیح می‌دهد که هند هیچ توافقی با ایران، برای ساخت راه‌آهن در پس‌کرانه بندر چابهار ندارد و درباره علت تعلل هند در بندر چابهار توضیحی نداشته و به صورت مبهم آن را به مشکلات استراتژیک ربط می‌دهد.

تصمیمات اشتباه دولت سیزدهم صنعت چای را زمین گیر کرد

عمل نکرده، بلکه ناترازی و بی‌نظمی جدیدی را به بازار تحمیل کرده است.

پروژه نهارت نفت با جای سریلانکا باید بازبینی شود

«همچنین گفتنی است که در ابتدای سال ۱۴۰۲ مجموعه دستگاه‌های متولی، مصمم به احیا و برگرداندن ارزش‌های حاصل از فروش نفت به کشور سریلانکا از طریق نهارت با جای شدنند و طی یک شیوه ستی اعضای اتحادیه را تشویق به واردات چای از کشور یادشده کردند و این‌ پروژه در یک فرایند معیوب و شبهه‌برانگیز پیش رفت که اکنون در اجرای آن مشکلات عدیده‌ای ایجاد شده که نیازمند بازبینی است.»

آنها همچنین تأکید کردند: «درباره حذف چای از گروه کالاهای مشمول کاهش حقوق گمرکی به‌عنوان آخرین چالش نیز باید عنوان کرد که هیئت وزیران به‌تازگی چای را از فهرست اقلام مشمول کاهش حقوق گمرکی و مالیات بر ارزش افزوده خارج کرده که مشخص نیست با چه استدلالی چنین اتفاقی رخ داده. این در حالی است که ۷۰ درصد چای مصرفی وارداتی است که افزایش این فاکتور قطعا به افزایش قیمت و فشار مضاعف به مصرف‌کننده نهایی ختم و همچنین منجر به شکل‌گیری واردات غیررسمی و قاچاق می‌شود.»

یادداشت

اقتصاد دیجیتال و چالدران نسل پنچ

امیرحسین جلیلی

پس از پشت سر گذاشتن قرن انقلاب‌های سیاسی، فرهنگی و اجتماعی، قرن بیست‌ویک را تا اینجا می‌توان قرن انقلاب تکنولوژی نامید!

تغییرات شگرف، عمیق و سریع در فناوری و به تبع آن صنعت، اقتصاد و حتی فرهنگ و اخلاق در دو دهه گذشته شاید با دو سده پیش از آن برابری کند.

اما آیا بدنه صنعت ایران آمادگی و توان مواجهه با این پدیده پیچیده را دارد؟

در این‌ مقال قصد دارم این مواجهه را با پدیده‌ای تاریخی به نام جنگ چالدران مقایسه کنم:

«لشکریان ایران از نظر با سواران عثمانی متفاوت بودند، اسب‌های ایرانیان فریه و توانا و سواران آنها، برخلاف نیروهای عثمانی که بیمار و خسته بودند، همگی سالم و قوی‌بنیه بودند، اما اسلحه ایرانیان کمان‌های چاچی و گرزهای آهنین بود و توپخانه و قشون پیاده نداشتند»

«اگرچه شاه اسماعیل، جناح چپ لشکر عثمانی را در هم شکست و تا محل نیروی عقب‌دار عثمانی پیش تاخت، اما جناح چپ لشکرش گرفتار آتش توپخانه شد و درهم شکست.»

«در ادامه، آتش سنگین توپخانه جناح راست و قلب سپاه ایران را نیز درهم کوبید، برخی از مورخان ترک شمار تلفات عثمانی را حدود ۳۰ هزار تن و تلفات سپاه ایران را دو برابر پنداشته‌اند، که به نظر درست نمی‌آید. لیکن با توجه به اینکه عثمانیان در جنگ از سلاح‌های آتشین استفاده کردند و از سرهای بریده‌شده اسرای نظامی در چالدران کله مناره ساختند، گمان می‌رود شمار تلفات قزلباشان بیشتر از رقم یادشده باشد.»

«مهم‌ترین دلیل شکست صفویان و پیروزی دولت عثمانی در جنگ چالدران، تجهیزات برتر جنگی عثمانیان، و به‌ویژه توپخانه و پیاده‌نظام مسلح به تفنگ بود. صفویان با وجود آشنایی با کاربرد توپ و تفنگ، استفاده از سلاح‌های آتشین را نشانه زبندی و ناچوانمردی می‌دانستند» (دانشنامه جهان اسلام).

همان‌طورکه در سطور فوق مشخص است، ظهور تکنولوژی جدید به سادگی می‌تواند قواعد بازی را به هم بزند. در این سال‌های سخت تحریم‌های بی‌سابقه که کشور ما را شدیداً تحت فشار قرار داد، صنعت و تجارت بار سنگری را در تولید و تأمین مایحتاج مردم بر دوش گرفتند. این چنان که به روز ندارم طی این سال‌ها در هیچ ریزد در هیچ فروشگاه‌ی صفی و بازار سیاهی شکل گرفته باشد. این مهم بدون بهره‌گیری از کارآفرینان و کسب‌وکار مردان و زنان غیور و هوشمند و توانا امکان‌پذیر نمی‌نمود. اما آیا غیرت و هوش و توانایی به تنهایی می‌تواند در برابر هجوم عظیم و نامتناه تکنفاری‌های نوین کسب‌وکار مقاومت کند؟

تاریخ گواهی می‌دهد که خیر! اگر به توپ و تفنگ مجهز نشویم و از آن مهم‌تر به تفکر استفاده از آنها دست نیایم، دیر یا زود چالدران دیگری را تجربه خواهیم کرد، آن هم در همه ابعاد اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی.

براساس دیده‌ها و شنیده‌های شخصی از مصاحبت با صدها فعال اقتصادی، به این نتیجه رسیدم‌ا که قاطبه این قشر پرتلاش و مهم‌کشور، به دلایل متعدد که در این مقال جای ندارد، اسیر نوعی ایترسی و دکم‌اندیشی و دست‌کم‌گرفتن تأثیرات انقلاب دیجیتال هستند.

انقلاب دیجیتال، امروز به مثابه همان توپ و تفنگ عصر صفوی است. پیش از آنکه دیر شود، باید برای مقاومت ذهنی فعالان اقتصادی و چسبندگی آنها به روش‌های سنتی فکری کرد.

اما مسئله مهم اینجاست که زبان تکلم و طرز فکر قشر دانشگاهی و خبرگان علمی که قاعدتا می‌بایست نقش پیش‌قراولان فرهنگ‌سازی پدیده‌های نو را در جامعه ایفا کنند، با زبان و تفکر رایج فعالان اقتصادی تفاوت‌های بنیادین دارد.

هم از این روست که تا امروز آنچه‌ان که زبان باید و شاید توانسته‌ایم ارتباط دانشگاه را با صنعت تقویت کنیم. این ستون تحت عنوان توسعه دیجیتال کسب‌وکارهای ایران، با هدف رونق‌گیری و ترویج جهان‌بینی مدرن اقتصاد و آشنایی فعالان اقتصادی با پارادایم‌های مدرن کسب‌وکار تحریر می‌شود.